

Woont Marcel van Dam soms in een ander land?

FRANK KALSHOVEN – 08/12/12, 00:00

Ik zou niet willen wonen in het land van Marcel van Dam. De mensen zijn er 'grondstof', schreef hij deze week in de Volkskrant, en mensen zonder diploma's 'worden er onder een regime van postmoderne slavernij gebracht'. Huizenbezitters worden er 'uitgemolken', en ouderen 'komen in aanmerking voor een vervroegde dood omdat ze te duur worden'. Nee, als ik in het land van Marcel van Dam woonde, verhuisde ik gauw naar Nederland.

Stap eens met je andere been uit bed, Marcel. We wonen in een goed georganiseerd en welvarend land, waar serieuze mensen serieuze problemen moeten oplossen. Hier kan Nederland jou goed bij gebruiken. Daarom, in alle vriendelijkheid: zes tips om je bijdrage aan Nederland te verbeteren. Omdat dit in feite de spelregels zijn voor elk inhoudelijk debat dat gericht is op vooruitgang, hoop ik dat de tips ook nuttig zijn voor anderen.

Tip 1: Vermijd de overdrijving. Ook zonder hyperbolen zijn er genoeg echte vraagstukken.

Tip 2: Stel je mening uit. Die interesseert me eerlijk gezegd maar matig. 'Opinion is cheap', zegt de journalistieke wet.

Tip 3: Concentreer je in aanvang op de analyse van het vraagstuk. Neem de werkloze 55-plussers. Ik schreef vorige week over mijn indruk dat zij zich, eenmaal werkloos, op de arbeidsmarkt flexibel opstellen, en dat dit een verandering is. Ik zie dit als een stap voorwaarts omdat de arbeidsmarkt voor ouderen in feite eind vorige eeuw is afgebroken, met de beste bedoelingen overigens.

Het Centraal Planbureau typeert dit segment als 'stilstaand water'. Er moet lucht bij, beweging in komen, opdat Nederlanders, wier levensverwachting toeneemt, kunnen blijven werken. Ander arbeidsmarktgedrag is een noodzakelijke voorwaarde voor de oplossing, maar allermindst afdoende. Jij maakt je hier in je column van af met een ranzige grap over bijstandsmoeders die ambtenaren moeten verwennen in ruil voor een uitkering.

Wat ik zou willen lezen is: hoe analyseer jij die arbeidsmarkt dan? Als werkloosheid onder ouderen geen probleem is, waarom niet? Als het wel een probleem is, wat zie jij dan als de belangrijkste oorzaken?

Tip 4: Maak geen ranzige grappen over bijstandsmoeders. Sterker: maak helemaal geen ranzige grappen. Eigenlijk: laat die grappen maar zitten.

Tip 5: Wees expliciet en specifiek over de doelen die je kiest. Dat de beschaving niet verloren mag gaan, geloof ik wel (zie ook tip 1), maar hoe zit het met die 55-plussers? Mijn doel zou zijn: een goed functionerende arbeidsmarkt. Nader te duiden in termen van lage (structurele) werkloosheid, arbeidsmobiliteit, korte werkloosheidsduur, goede loonvorming en permanente scholing. Wat is jouw doel?

Tip 6: Toon ons de opties die je ziet om een vraagstuk op te lossen. De eerste is altijd: niets doen. Waar brengt ons dat? En dan: wat zijn de alternatieven en wat is daar dan voor of tegen?

Aan niets doen op de arbeidsmarkt voor 55-plussers kleven nadelen. Voor de betrokkenen in de eerste plaats, en ook voor de welvaart, de schatkist en de sociale fondsen. Voordelen moet je met een vergrootglas zoeken.

Misschien zet jij als doel baanzekerheid voorop (tip 5) en kies je hier voor een sterker gereuleerde arbeidsmarkt voor 55-plussers, met extra ontslagbescherming en quota? Ik zou die optie graag uitgewerkt zien.

Tot slot: je zou me, als lezer, echt helpen als je deze tips ter harte nam. Ik vind het soms lastig de argumentatie voor SP-achtige standpunten te begrijpen. Ik doe er graag moeite voor - interesse in het denken van de ander is een voorwaarde voor goed debat --, dus lees ik je trouw. Maar als je de beschaving nou nog een keer ten onder laat gaan, hou ik ermee op. Serieuze vraagstukken vragen om serieus inhoudelijk debat.

FRANK KALSHOVEN IS DIRECTEUR VAN DE ARGUMENTENFABRIEK

Reageren?

frank@argumentenfabriek.nl